

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Loven om Laan af Statsboligfonden (Lov Nr. 551 af 23. December 1922 om Laan til Boligforanstaltninger) udløber den 31. Marts d. A.

Da det af Indenrigsministeriet i Maj f. A. nedsatte Boligudvalg — bestaaende af Repræsentanter for de 4 Partier og forskellige sagkyndige samt med Indenrigsministeren som Formand — paa Grund af den hidtidige Usikkerhed med Hensyn til Valutaspørgsmaalet ikke havde kunnet afslutte sine Overvejelser, maatte den nævnte Lov, som oprindelig udløb den 1. Januar 1925, forlænges, senest ved Lov Nr. 311 af 23. December 1925 til 31. Marts 1926.

Efter den siden da stedfundne Ændring af Valutasituationen og efter at en betydelig Prisnedgang dels er indtruffet, dels med Sikkerhed tør forventes, har Boligudvalget ment at kunne tage Standpunkt med Hensyn til de Foranstaltninger, som bør træffes til Fremme af Boligbyggeriet i de kommende 2 Aar. Der er herved fremkommet Tilslutning fra Udvalget til nedenstaaende Lovforslag, idet dog Partiet Venstres Repræsentanter i Udvalget har forbeholdt sig deres Stilling.

Forslaget hviler paa følgende Grundtanke: Som Pengeforholdene er, maa det anses for uørigt at holde Boligbyggeriet i Gang for Tiden uden nogen Støtte fra det offentlige. Der vilde komme til at mangle et betydeligt Beløb mellem Foretagendets Anskaffelsespris og det Beløb, som vilde fremkomme gennem Kredit- og Hypotekforeningslaan ell. lign. med Tillæg af det Indskud, som Bygherren med Rimelighed kunde antages i Stand til at tilvejebringe. Byggeriet vilde derfor formentlig ikke kunne holdes i Gang, hvis den offentlige Støtte helt bortfaldt. Der kan i saa Henseende henvises til, at der i Erhvervsministeriet har fundet en Forhandling Sted med Repræsentanter for Hovedbankerne og de københavnske Sparekasser, hvorefter det ikke kan forventes, at der fra denne Side vil kunne stilles de fornødne Midler til Raadighed. Et Resultat som det foranførte vilde imidlertid være uheldigt, saavel under Hensyn til Boligsituationen, som ogsaa til deraf følgende Forøgelse af Arbejdsløsheden. En Støtte fra det offentlige Side bør formentlig som hidtil ske i Form af sekundære Laan, idet man ikke

tør vende tilbage til det tidligere System med Tilskud fra Statens Side.

Statens Risiko ved en saadan fortsat Laanevirksomhed maa anses for i væsentlig Grad begrænset ved den allerede stedfundne og den forudseelige Prisnedgang. Yderligere formindskes denne Risiko ved forskellige i nærværende Forslag foreslaaede Begrænsninger i Laanevirksomheden. Det samlede Beløb, der kan disponeres over til Udlaan, fikseres, Laanenes Maksimumssummer nedsættes og Laanevirksomheden begrænses til kun at angaa mindre Lejligheder m. m. Det er en Selvfølge, at Bestemmelsen i den indtil 1. Januar 1926 gældende Statsboligfondslovs § 5 om »Tilskud« i Form af Eftergivelse eller Henstand med Statsboligfondens Ydelser fremdeles udelades. Der gives ved de foran anførte Begrænsninger den foreslaaede Lov Karakter af en Afvikling, under hvilken Laanene gradvis kan formindskes, og saaledes at der sættes en Ophørstermin for Laanevirksomheden. Denne Frist har man ment at kunne sætte til 1. April 1928.

Foruden en Fortsættelse (Afvikling) af Statsboligfondslaanene foreslaar man nogle Bestemmelser af Betydning for Boligbyggeriet i Lov Nr. 228 af 18. Maj 1923, vedrørende Skattelempelser, Rentebevillinger m. m., hvilke Bestemmelser i Henhold til Lov Nr. 163 af 4. Juni 1924 gælder til 1. Maj d. A., forlænget.

Til § 1.

Denne Paragraf svarer i det væsentlige til Lov 23. December 1922 § 1. Imidlertid har man i Overensstemmelse med Forslagets almindelige Bemærkninger foreslaaet Laanenes Størrelse nedsat fra 40 pCt. til 30 pCt. af Anskaffelssummen, og Laanegrænsen, som nu er 85 pCt., undtagelsesvis 90 pCt. af Anskaffelssummen, foreslaar man ubetinget holdt indenfor de 85 pCt. Men Hensyn til de resterende 15 pCt. af Anskaffelsesprisen, som Bygherren skal fremskaffe som eget Tilskud, foreslaas, at dette Beløb som Regel ikke maa tilvejebringes af Foretagendets Haandværkere og Leverandører etc. Den Adgang, som Haandværkere og Leverandører, der lader Dele af deres Tilgodehavende indestaa paa denne yderste Prio-